

**Bijlage bij het raadsbesluit van 22 december 2016:  
Conceptwijzigingen Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Emmen 2015 met argumentatie**

|   |   |
|---|---|
| <b>Bestaande tekst artikel 1. Begripsbepalingen</b>   | <b>Nieuwe tekst artikel 1. Begripsbepalingen</b>  |
| -n.v.t.   | <b>Verslag: schriftelijke verslaglegging van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, achtste lid, van de wet.</b>   |
| <b>Bestaande tekst artikel 6.3 (onder vernummering) Verslag</b>   | <b>Nieuwe tekst artikel 6.3 (onder vernummering) Verslag</b>  |
| -n.v.t.   | <b>Indien het onderzoek niet binnen 7 dagen kan worden afgerond, wordt de termijn als bedoeld in lid 2 verlengd. De cliënt wordt hierover geïnformeerd.</b>   |
| <b>Bestaande tekst artikel 7.2 Aanvraag</b>   | <b>Nieuwe tekst artikel 7.2 Aanvraag</b>  |
| Het college kan een ondertekend verslag <i>van het gesprek</i> aanmerken als aanvraag als de cliënt dat op het verslag heeft aangegeven.  | Het college kan een door de cliënt of diens gemachtigde of vertegenwoordiger ondertekend verslag aanmerken als aanvraag als de cliënt dat op het verslag heeft aangegeven.  |
| <b>Bestaande tekst artikel 8</b>  | <b>Nieuwe tekst artikel 8</b>   |
| Het college kan nadere regels stellen over het bepaalde in de artikelen 2, 5, 6 en 7 in overeenstemming met het gestelde <i>Wmo beleidsplan gemeente Emmen 2015-2016</i> ten aanzien het gebiedsgericht werken. | Het college kan nadere regels stellen over het bepaalde in de artikelen 2, 5, 6 en 7 in overeenstemming met het gestelde <b>beleidsplan Samen verder in het sociaal domein 2017 – 2021 Gemeente Emmen</b> ten aanzien het gebiedsgericht werken.  |
| <b>Bestaande tekst artikel 9.5 Criteria voor een maatwerkvoorziening</b>  | <b>Nieuwe tekst artikel 9.5 Criteria voor een maatwerkvoorziening</b>   |
| -n.v.t.   | <b>Als het college van oordeel is dat een cliënt zijn hulpvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, kan het college besluiten dat de cliënt niet in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid of participatie.</b> |
| <b>Bestaande tekst artikel 15.2 sub b Regels voor een persoonsgebonden budget</b>   | <b>Nieuwe tekst artikel 15.2 sub b Regels voor een persoonsgebonden budget</b>  |
| <i>het bieden van een keuze voor een pgb, negatieve gevolgen heeft voor het voortbestaan van het systeem van de desbetreffende maatwerkvoorziening in natura;</i>   | <b>-vervallen</b>   |
| <b>Bestaande tekst artikel 15.4 Regels voor een persoonsgebonden budget</b>   | <b>Nieuwe tekst artikel 15.4 Regels voor een persoonsgebonden budget</b>  |
| Het (uur)tarief voor professionele ondersteuning via een pgb, is gelijk aan   | Het (uur)tarief voor professionele ondersteuning via een pgb, is gelijk aan <b>de</b>   |

|   |  |
|---|--|
| <i>het (uur)tarief van de gecontracteerde aanbieders van de vergelijkbare maatwerkvoorziening.</i>  | <b>referentie persoonsgebonden budget</b> van de vergelijkbare maatwerkvoorziening.  |
| <b>Bestaande tekst artikel 15.5 Regels voor een persoonsgebonden budget</b>   | <b>Nieuwe tekst artikel 15.5 Regels voor een persoonsgebonden budget</b>   |
| Een cliënt aan wie een pgb wordt verstrekt, kan diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen betrekken van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk onder de voorwaarden dat:  | Een cliënt aan wie een pgb wordt verstrekt, kan diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen betrekken van <b>een derde</b> of van een persoon die behoort tot het sociaal onder de voorwaarden dat:   |
| <b>Bestaande tekst artikel 17.1 Financiële tegemoetkomingen</b>   | <b>Nieuwe tekst artikel 17.1 Financiële tegemoetkomingen</b>   |
| Het college kan, op aanvraag aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben een financiële tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie | Het college kan, op aanvraag <b>of ambtshalve</b> aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben een financiële tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie |
| <b>Bestaande tekst artikel 18.1 sub f Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning</b>  | <b>Nieuwe tekst artikel 18.1 sub f Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning</b>  |
| -n.v.t.   | erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden op adequate wijze aansluiten bij de geleverde informele zorg.   |
| <b>Bestaande tekst Artikel 26. Evaluatie</b>  | <b>Nieuwe tekst Artikel 26. Evaluatie</b>  |
| Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt jaarlijks geëvalueerd. Het college zendt hiertoe jaarlijks aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van <i>de verordening</i> in de praktijk.   | Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt jaarlijks geëvalueerd. Het college zendt hiertoe jaarlijks aan de gemeenteraad een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van <b>het gevoerde beleid</b> in de praktijk.   |

| <b>Artikel</b> | <b>Argumentatie per in concept gewijzigd artikel Verordening Wmo gemeente Emmen 2015</b>  |
|----------------|---|
| <b>1</b>       | Verduidelijking.  |
| <b>6.3</b>     | De termijn van 7 dagen staat niet genoemd in artikel 2.3.2.8 Wmo 2015. Het is in die zin geen verplichting vanuit de wet. Over de intentie om lid 2 te wijzigen en de termijn van 7 dagen te laten vervallen hebben de adviesraden geadviseerd dit niet te doen en de mogelijkheid te scheppen om de termijn te verlengen indien nodig. Daarom wordt onder vernummering lid 3 toegevoegd, waarin de raad verlenging regelt met dien verstande dat de cliënt wordt geïnformeerd.   |
| <b>7.2</b>     | Wijziging correspondeert met de verduidelijking van het begrip 'verslag' onder artikel 1.   |
| <b>8</b>       | De raad heeft conform artikel 2.1.2.1 Wmo 2015 op 31 maart 2016 het beleidsplan 'Samen verder in het sociaal domein 2017 – 2021' vastgesteld.   |
| <b>9.5</b>     | Op 15 mei 2016 heeft de Centrale Raad van Beroep (CRvB) een uitspraak gedaan waaruit volgt dat een verordeningsbepaling waarin een voorziening geweigerd wordt omdat deze voorzienbaar was op basis van leeftijd, gezinssituatie of woonsituatie in strijd is met de compensatieplicht. Het is voor gemeenten wel mogelijk om een voorziening af te wijzen op grond dat deze voorzienbaar was, mits de voorzienbaarheid gebaseerd is op de beperkingen van belanghebbende en er sprake is van het betrekken van een ongeschikte woning. Geconcludeerd kan worden dat belanghebbende bij het betrekken van een nieuwe woning rekening houdt met zijn huidige gezondheidssituatie en dus niet naar een voor hem of haar ongeschikte woning verhuist. Dit is iets anders dan te verlangen dat belanghebbende er rekening mee houdt dat hij of zij in de toekomst op enig moment beperkingen gaat ervaren, bijvoorbeeld op basis van leeftijd of gezinssituatie. Gelet op artikel 2.1.3, eerste lid en tweede lid, aanhef en onder a, van de Wmo 2015, de wetsgeschiedenis en de jurisprudentie is het van belang een expliciete grondslag te hebben voor afwijzing van een maatwerkvoorziening waarbij de 'voorzienbaarheid' een rol speelt. Artikel 9, het vijfde lid voorziet in een dergelijke grondslag. Gelet op de noodzaak tot een individuele beoordeling is de weigeringsgrond als 'kan'-bepaling vormgegeven; het college van burgemeester en wethouders is daarmee altijd gegeven een inhoudelijke afweging |

|              |   |
|--------------|---|
|              | <p>te maken bij iedere individuele aanvraag.</p> <p>Het advies is van de WMO-raad om de term redelijkerwijs te definiëren en toe te lichten met meer voorbeelden. Gesteld kan worden dat “redelijkerwijs” zich betreft op het feit dat het artikel als ‘kan-bepaling’ is vormgegeven en niet op het voorbeeld dat in de toelichting wordt genoemd. Definiëring en meer voorbeelden voegen dan ook niets toe. Het gaat er om dat het college altijd een inhoudelijke afweging moet maken bij iedere individuele aanvraag; het artikel is conform toegelicht.</p> <p>Het advies van de Seniorenraad is om de tekst meer in lijn te brengen met aangepast wonen en het artikel hier expliciet toe te beperken. Voorstel is om de concepttekst te handhaven en de Seniorenraad tegemoet te komen door aan de toelichting op dit artikel toe te voegen dat het voornamelijk om woningaanpassingen zal gaan. De jurisprudentie waarin in de toelichting aan wordt gerefereerd, betreft zich hier ook op.</p>  |
| <b>15.2b</b> | Artikel 15.2 sub b komt te vervallen, aangezien het beknotten van de keuzevrijheid voor pgb betreft.  |
| <b>15.4</b>  | Met ingang van 1 januari 2017 werkt het college voor wat betreft Zorg in natura met gebieds-budgetten. Daarom wordt nu verwezen naar referenties persoonsgebonden budget, die corresponderen met de tarieven gebaseerd op de NZa-tarieven, zoals die door het college in 2014 zijn vastgesteld ten behoeve van 2015.  |
| <b>15.5</b>  | Aan de tekst zijn derden toegevoegd, omdat de mogelijkheid bestaat dat een cliënt (ook) van deze personen ondersteuning inkoop met een pgb. Ter advisering lag de tekst waarin een derde werd omschreven als “derden, niet zijnde personen uit het sociale netwerk of mantelzorgers of van personen die tot het sociale netwerk behoren of mantelzorgers”. De WMO-raad gaf in haar advies aan dat de concepttekst die ter advisering is aangeboden is te ingewikkeld geschreven en dit zorgt voor verwarring. Het advies is om duidelijk aan te geven dat een mantelzorger ook lid van het gezin kan zijn. Voorstel is om het advies over te nemen in die zin dat in de conceptaanpassing wordt gesproken over <i>een derde</i> of van een persoon die behoort tot het sociale netwerk. Het gaat erom dat verwoord wordt dat een cliënt ondersteuning kan inkopen bij derden. Dit is nu niet verwoord. De term “een derde” wordt ingevoegd. Voor het overige blijft de bestaande tekst dan van kracht.  |
| <b>17.1</b>  | <p>Het rijk heeft in 2014 enkele inkomensondersteunende regelingen voor chronisch zieken en gehandicapten met hoge zorgkosten op grond van de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg) en Regeling compensatie eigen risico (CER) met terugwerkende kracht tot 1 januari 2014 afgeschaft. Dit had tot gevolg dat de CER in 2014 niet meer werd uitgekeerd. Het laatste uitbetalingsmoment van de Wtcg was in december 2014 (over het jaar 2013). De gevolgen van de afschaffing van de Wtcg zijn dus vanaf 2015 merkbaar voor de doelgroep.</p> <p>De gemeente heeft de bevoegdheid gekregen om ter vervanging van de Wtcg en CER een nieuwe compensatieregeling voor chronisch zieken en gehandicapten te ontwikkelen. Dit is de Regeling chronisch zieken en gehandicapten (Rtcg). De gemeente ontvangt hiervoor al vanaf 2014 budget via het gemeentefonds. Vanaf 1 januari 2015 worden deze middelen ingezet voor het verstrekken van een jaarlijkse, eenmalige tegemoetkoming –de Rtcg– aan personen die voldoen aan de voorwaarden.</p> <p>De voorwaarden zijn door het college per besluit vastgesteld en gebaseerd op artikel 2.1.7 van de Wmo en artikel 17 van de Verordening Wmo. Deze geven het college de bevoegdheid een tegemoetkoming te verstrekken in aannemelijke meerkosten in verband met een chronische ziekte of handicap, zonder dat het college hoeft te controleren of een persoon de kosten waarvoor hij de tegemoetkoming aanvraagt ook daadwerkelijk heeft gemaakt. Om de administratieve last te verlagen voor wat betreft de aanvragen Rtcg, verstrekt het college vanaf 2016 de tegemoetkoming ambtshalve, wanneer dit mogelijk is. De Rtcg betreft een generieke maatregel. De Verordening dient op dit punt te worden gewijzigd.</p> |
| <b>18.1f</b> | Met de toevoeging van deze bepaling ziet de raad erop toe dat aanbieders ook op het niveau van de beroepskrachten een nauwe relatie ontwikkelen met de informele ondersteuning. Uitgangspunt is inzet op het versterken van de positie van mantelzorgers en vrijwilligers, op het verlichten van mantelzorg en vrijwilligerswerk en op het beter verbinden van informele en formele ondersteuning en zorg.  |
| <b>26.</b>   | Tijdens de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel heeft de regering te kennen gegeven dat de verantwoording over het gevoerde beleid de   |

aandacht vraagt van de gemeenteraden. Met de verplichting van het college jaarlijks het beleid te evalueren en een verslag naar de raad te zenden, kan de raad de uitvoering geven aan de door de regering gevraagde aandacht.

Omdat een aantal wijzigingen worden voorgesteld in de artikelen van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Emmen 2015 dient de toelichting op deze verordening, die een integraal daarvan uitmaakt, in een aantal gevallen eveneens te worden gewijzigd. In een enkel geval betreft het een tekstvoorstel om de verordening in lijn te brengen met het actuele beleidsplan.

|  |  |
|--|--|
| <b>Toelichting artikel 6, laatste alinea</b>   | <b>Toelichting artikel 6, tekstvoorstel</b>  |
| Soms kan een verslag al direct worden meegegeven, maar vaak zal dit toch nog moeten worden uitgewerkt <i>en gaat daar een paar dagen overheen. Het is redelijk om binnen 7 dagen het verslag aan de cliënt te verstrekken.</i>   | Soms kan een verslag al direct worden meegegeven, maar vaak zal dit toch nog moeten worden uitgewerkt.   |
| <b>Toelichting artikel 8, eerste alinea</b>  | <b>Toelichting artikel 8, tekstvoorstel</b>  |
| In het Wmo beleidsplan <i>gemeente Emmen 2015-2016</i> is vastgelegd dat de maatschappelijk dienstverlening in het kader van de wet via <i>Gebiedsgericht Werken</i> wordt georganiseerd. De <i>ondersteuning wordt in zes gebieden georganiseerd en vindt zoveel mogelijk plaats in de eigen leefomgeving en met behulp van het sociale netwerk. De cliënt dient zich voor zijn hulpvraag te melden bij het loket in het eigen gebied. De toegang tot de maatschappelijke dienstverlening wordt dichtbij de burger belegd. Dit betekent dat iedereen met een maatschappelijke ondersteuningsvraag er laagdrempelig terecht kan.</i> | In het beleidsplan ‘ <b>Samen verder in het sociaal domein 2017 – 2021</b> ’ is vastgelegd dat de maatschappelijk dienstverlening in het kader van de wet via <b>een zestal gebieden</b> wordt georganiseerd. De vindt zoveel mogelijk plaats in de eigen leefomgeving en met behulp van het sociale netwerk. De cliënt dient zich voor zijn hulpvraag te melden bij het loket in het eigen gebied. De toegang tot de maatschappelijke dienstverlening wordt dichtbij de burger belegd. Dit betekent dat iedereen met een maatschappelijke ondersteuningsvraag er laagdrempelig terecht kan. |
| <b>Toelichting artikel 8, tweede alinea</b>  | <b>Toelichting artikel 8, tekstvoorstel</b>  |
| In het gebied wordt gewerkt <i>met sociale gebiedsteams. Dit team voert de toegangsfunctie bij complexe/multiproblem ondersteuningsvragen waarbij samen met de cliënt een arrangement wordt opgesteld. In het arrangement staat verwoord wat de cliënt en zijn omgeving zelf doet en welke professionele hulp wordt ingezet.</i>   | In het gebied wordt gewerkt met <b>Toegangsteams. Deze teams voeren de toegangsfunctie uit</b> bij complexe/multiproblem ondersteuningsvragen waarbij samen met de cliënt een arrangement wordt opgesteld. In het arrangement staat verwoord wat de cliënt en zijn omgeving zelf doet en welke professionele hulp wordt ingezet.   |
| <b>Toelichting artikel 8, derde alinea</b>   | <b>Toelichting artikel 8, tekstvoorstel</b>  |
| Voor het werken met <i>gebiedsteams</i> in de gebieden moet gewaarborgd zijn dat de procedure van onderzoek en het indienen van de aanvraag, formeel goed geregeld is en uitvoering geeft aan het hierover gestelde in de wet. Het college dient dit in nadere regels uit te werken en te borgen.  | Voor het werken met <b>toegangsteams</b> in de gebieden moet gewaarborgd zijn dat de procedure van onderzoek en het indienen van de aanvraag, formeel goed geregeld is en uitvoering geeft aan het hierover gestelde in de wet. Het college dient dit in nadere regels uit te werken en te borgen.   |
| <b>Toelichting artikel 9, derde alinea</b>   | <b>Toelichting artikel 9, tekstvoorstel</b>  |
| N.v.t.   | <b>Het vijfde lid van artikel 9 betreft een ‘kan’-bepaling. De grondslag</b>   |

voor deze bepaling is artikel 2.1.3, eerste lid en tweede lid, aanhef en onder a, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (hierna: de wet), waarin is bepaald dat de raad in de verordening bepaalt op basis van welke criteria wordt vastgesteld of een cliënt voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt. In de memorie van toelichting is bij artikel 2.3.5, derde lid, van de wet (Kamerstukken II 2013-14, 33841, nr. 3, p. 148) opgemerkt dat de maatwerkvoorziening nadrukkelijk een hekkensluiter is: “Alleen wanneer iemand echt niet zelf of met hulp van zijn omgeving in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en ook een algemene voorziening geen uitkomst biedt, is er een rol voor het college. Dat is niet het geval wanneer het gaat om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen of andere maatregelen die naar hun aard gebruikelijk zijn (fiets, schoonmaakmiddelen, wandelstok, eenvoudige rollator). Wanneer iemand beschikt over algemeen gebruikelijke zaken, maar deze in verband met zijn beperking of problemen niet meer afdoende zijn, kan aanleiding bestaan om een voorziening te treffen. Dat is ook niet het geval als de aanvrager zijn hulpvraag redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, bijvoorbeeld: indien iemand is aangewezen op een rolstoel en een huis koopt waarin veel dure aanpassingen moeten worden aangebracht, had het in de rede gelegen dat de aanvrager in een al aangepast huis zou zijn gaan wonen.” Deze passage in het bijzonder – maar gelezen in samenhang met de verdere parlementaire geschiedenis – biedt een onderbouwing om het begrip ‘voorzienbaarheid’ in individuele gevallen een rol te laten spelen bij de afwijzing van een maatwerkvoorziening. Zoveel volgt ook uit de passages in de parlementaire geschiedenis waaruit blijkt dat de wetgever aan heeft willen sluiten bij de huidige rechtspraak op dit punt (zie in het bijzonder de nadere memorie van antwoord, Kamerstukken I 2013-14, 33841, nr. J, p. 18). Hieruit volgt verder dat met artikel 8, derde lid, nadrukkelijk geen (verkapte) inkomenstoets is – of kan worden – beoogd. Ook op grond van de wettekst en blijkens de parlementaire geschiedenis is hiervoor namelijk uitdrukkelijk geen ruimte gelaten (zie verder de

|   |   |
|---|---|
|   | <p>nota naar aanleiding van het verslag, Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 34, p. 24). Gelet op artikel 2.1.3, eerste lid en tweede lid, aanhef en onder a, van de wet, de genoemde wetsgeschiedenis en de huidige jurisprudentie is het van belang een expliciete grondslag te hebben voor afwijzing van een maatwerkvoorziening waarbij de ‘voorzienbaarheid’ een rol speelt. Het vijfde lid voorziet in een dergelijke grondslag. Op 15 mei 2016 heeft de Centrale Raad van Beroep (CRvB) een uitspraak gedaan waaruit volgt dat een verordeningsbepaling waarin een voorziening geweigerd wordt omdat deze voorzienbaar was op basis van leeftijd, gezinssituatie of woonsituatie in strijd is met de compensatieplicht. Het is voor gemeenten wel mogelijk om een voorziening af te wijzen op grond dat deze voorzienbaar was, mits de voorzienbaarheid gebaseerd is op de beperkingen van belanghebbende en er sprake is van het betrekken van een ongeschikte woning. Geconcludeerd kan worden dat belanghebbende bij het betrekken van een nieuwe woning rekening houdt met zijn huidige gezondheidssituatie en dus niet naar een voor hem of haar ongeschikte woning verhuist. Dit is iets anders dan te verlangen dat belanghebbende er rekening mee houdt dat hij of zij in de toekomst op enig moment beperkingen gaat ervaren, bijvoorbeeld op basis van leeftijd of gezinssituatie. Gelet op de noodzaak tot een individuele beoordeling is de weigeringsgrond als ‘kan’-bepaling vormgegeven; het college van burgemeester en wethouders is daarmee altijd gegeven een inhoudelijke afweging te maken bij iedere individuele aanvraag. Het zal voornamelijk gaan om woningaanpassingen.</p> |
| <p><b>Artikel 15, derde alinea</b></p>  | <p><b>Artikel 15, tekstvoorstel</b></p>   |
| <p>Het tweede lid geeft een aantal gronden voor het kunnen weigeren van het pgb. De voorwaarde onder a ziet op het voorkomen van misbruik en oneigenlijk gebruik van het pgb. <i>De voorwaarde onder b is opgenomen om te voorkomen dat het beroep op het pgb er toe leidt dat het systeem van bepaalde maatwerkvoorziening in natura van uit kostenoverwegingen niet meer in stand te houden zijn. Dit is te vergelijken met de “overwegende bezwarende” uit artikel 6, eerste lid van de Wmo oud.</i></p> | <p>Het tweede lid geeft een aantal gronden voor het kunnen weigeren van het pgb. De voorwaarde onder a ziet op het voorkomen van misbruik en oneigenlijk gebruik van het pgb. De voorwaarde onder c spreekt voor zich.</p>  |

|   |   |
|---|---|
| De voorwaarde onder c spreekt voor zich   |   |
| <b>Artikel 18, invoegen tussen alinea 2 &amp; 3</b>   | <b>Artikel 18, tekstvoorstel</b>  |
| -n.v.t.   | <p><b>Het eerste lid ziet toe op het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van cliënt en op andere vormen van zorg, op een professionele standaard, op het voldoen aan branche specifieke en wettelijke kwaliteitseisen en op het beter verbinden van informele en formele ondersteuning en zorg.</b></p> <p><b>Het uitgangspunt is dat beroepskrachten in overeenstemming met de professionele standaard en eisen handelen en op de hoogte zijn van en rekening houden met de wensen, mogelijkheden en beperkingen van de informele zorg die wordt verleend. Bij afstemming tussen professional en informele zorgverlener (mantelzorger of vrijwilliger) gaat het bijvoorbeeld om het moment van de dag dat zowel professional als mantelzorger of vrijwilliger beschikbaar zijn, of om verschillen van inzicht rond training en instructie van de mantelzorger of vrijwilliger.</b></p> |
| <b>Artikel 25, eerste alinea</b>  | <b>Artikel 25, tekstvoorstel 1)</b>   |
| Vanuit het belang van de dejuridisering wijst de regering gemeenten op de mogelijkheid om vormen van alternatieve geschillenbeslechting, zoals mediation of een ombudsfunctie als onderdeel van het proces te organiseren. Het college heeft de opdracht om een vorm van alternatieve geschillenbeslechting te realiseren. Dit kan een andere zijn dan mediation of een ombudsfunctie. Overigens kan de in de Wmo 2015 verankerde functie van cliëntondersteuning ook een belangrijke rol spelen. | Vanuit het belang van de dejuridisering wijst de regering gemeenten op de mogelijkheid om vormen van alternatieve geschillenbeslechting, zoals mediation of een ombudsfunctie als onderdeel van het proces te organiseren. Het college heeft de opdracht om een vorm van alternatieve geschillenbeslechting te realiseren. Dit kan een andere zijn dan mediation of een ombudsfunctie. Overigens kan de in de Wmo 2015 verankerde functie van cliëntondersteuning <b>en de huidige Ombudsfunctionaris in de gemeente Emmen</b> ook een belangrijke rol spelen.  |

1) Artikel 25 ligt niet ter aanpassing voor. Over de intentie om het artikel te laten vervallen hebben de adviesraden geadviseerd dit niet te doen en in de toelichting expliciet de Ombudsfunctionaris op te nemen.